

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 1. srpnja 2012.

[\[Video\]](#)

Dvije razine Isusovih ozdravljenja

Draga braćo i sestre, na današnju nedjelju evanđelist Marko nam predstavlja izvješće o dva čudesna ozdravljenja koja je Isus učinio dvjema ženama: kćeri jednog od predstojnika sinagoge, koji se zvao Jair, i žene koja je bolovala od krvarenja (usp. Mk 5, 21-43). U ta su dva događaja prisutne dvije razine tumačenja. Jedno je čisto fizičko, Isus se priginje nad ljudsku patnju i ozdravlja tijelo: Isus je došao ozdraviti čovjekovo srce, dati mu spasenje i zauzvrat traži da vjeruje u njega. U prvom događaju, naime, na vijest da je Jairova kći umrla, Isus kaže predstojniku sinagoge: "Ne boj se! Samo vjeruj!" uzima ga sa sobom i odvodi tamo gdje je bila djevojčica i povika: "Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!" (r. 41). I ona se ustade i poče hodati. Sveti Jeronim u tumačenju tih riječi ističe Isusovu spasenjsku moć: "Djevojko, ustani zahvaljujući meni: ne svojom zaslugom, već po mojoj milosti. Ustani dakle zahvaljujući meni: to što si ozdravljena nije povezano s tvojim krepostima" (*Omelie sul Vangelo di Marco, 3*). Drugi događaj, ozdravljenje žene koja je bolovala od krvarenja, ponovno ističe kako je Isus došao osloboditi čitavog čovjeka. Naime, to se čudo odvija u dvije faze: najprije dolazi tjelesno ozdravljenje, ali ono je usko povezano s dubljim ozdravljenjem, onim koje daje Božju milost onome koji mu se otvori s vjerom. Isus kaže ženi: "Kćeri, vjera te tvoja spasila! Pođi u miru i budi zdrava od svojega zla!" (Mk 5, 34).

Ta su dva izvješća o ozdravljenju za nas poziv da se izdignemo iznad čisto ovozemaljskog i materijalističkog shvaćanja života. Od Boga molimo mnoga ozdravljenja od problemâ, od konkretnih potrebâ, i to je ispravno, ali ono što moramo uporno tražiti jest sve čvršća vjera, da Gospodin obnovi naš život, i čvrsto ufanje u njegovu ljubav, u njegovu providnost koja nas ne napušta.

Isusova pažljivost prema onima koji trpe doziva nam u pamet također sve one koji pomažu

bolesnima nositi svoj križ, osobito liječnike, zdravstvene djelatnike i sve one koji pružaju duhovnu skrb u lječilištima. Oni su "zalihe ljubavi" koje donose radost i nadu onima koji trpe. U enciklici *Deus caritas est* sam iznio opažanje da u tom dragocjenom služenju treba prije svega imati profesionalnu stručnost – to je prvi i osnovni preduvjet – ali ona sama nije dovoljna. Posrijedi su, naime, ljudska bića koja trebaju čovještvo i pozornost srca: "Zbog toga, osim stručne osposobljenosti, tim je karitativnim djelatnicima nužna također i nadasve 'izobrazba srca': trebaju biti dovedeni do onog iskustva susreta s Bogom u Kristu koje će u njima pobuditi ljubav i njihovo srce otvoriti za drugoga" (31).

Molimo Djevicu Mariju da nas prati na našem putu vjere i naše zauzetosti da činimo konkretna djela ljubavi osobito prema onima koji su u potrebi i zazovimo njezin majčinski zagovor za našu braću koja trpe u tijelu i duhu.

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana

© Copyright - Libreria Editrice Vaticana